

mere end 9.000 personer asyl i Sverige, og USA har for nylig besluttet at tage imod op mod 7.000 irakiske flygtninge inden oktober i år. Statsministeren er jo ofte ivrig efter at kopiere amerikanernes politik, og efter Enhedslistens opfattelse var dette en kærdkommen lejlighed til for en gangs skyld at gøre det på en fornuftig måde.

Det mindste, vi kan gøre i denne situation, er da at behandle irakiske asylansøgere ordentligt, også de afviste asylansøgere, indtil den situation i Irak, som vi selv har været med til at skabe, eventuelt er blevet bedre. Enhedslisten ser det forslag, vi behandler her, som en mulighed for, at vi skaber en mere tålelig tilværelse for de mennesker, som nu og i fremtiden vil kunne risikere at tilbringe mange år på de danske asylcentre. Derfor er det et godt forslag, og vi er også medforlagsstillere til det.

For Enhedslisten er det afgørende, at vi får fjernet de negative foranstaltninger, som i dag sættes i værk over for de irakere, som sidder i asylcentre, og som ikke kan tvangshjemsendes. Det er simpelt hen ikke rimeligt, at vi som samfund påfører de mennesker tvang, når de ikke kan hjemsendes. Konsekvenserne af tvangsforanstaltninger har ført til et forøget forbrug af medicin og et forøget antal selvmordsforsøg. Det kan vi simpelt hen ikke være bekendt. Derfor håber Enhedslisten, at vi i det mindste kan få gennemført den lille forbedring, som ligger i dette forslag, bl.a. til glæde for de irakere, som har siddet i årevis på de danske asylcentre.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Ja, tak til ordføreren. Der er ikke nogen spørgsmål i denne omgang, og så er det ordføreren for forlagsstillerne, hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Først og fremmest synes jeg, at vi skal holde os for øje, at det her er et forslag, der handler om mennesker. Vi er selvfølgelig blevet inspireret af den katastrofe, der har været i Irak, og som har gjort, at masser af mennesker er sendt på flugt, men vi har også villet holde fast i, at vi ikke ville lave nogen særlov, men at vi tværtimod ville lave nogle generelle bestemmelser.

Jeg vil godt understrege her til at begynde med, at vi også fra forlagsstillerne side er fuldstændig enige i, at afviste asylansøgere selvfølgelig skal tilbage til det land, de kommer fra. Men hvad med dem, der ikke kan tage tilbage? Hvad med dem, hvor sikkerhedssituationen i

landet ikke er god nok? Lad mig komme med et enkelt citat fra UNHCR's talsperson i Genève, William Spindler, citeret i Politiken den 5. januar – det er Irak, vi taler om:

»Siden vi i 2005 kom med vores seneste anbefalinger, er situationen i landet blevet meget værre. Vi anbefaler på det kraftigste ikke at sende mennesker til Syd- og Centralirak. Hvis de ikke allerede er flygtninge, kan de blive flygtninge i det tilfælde, at de vender tilbage ...«.

Sådan sagde UNHCR's talsperson i starten af januar i år, og det er jo det, som det handler om.

Det her er et forslag, der primært har to elementer. Det første element er, at vi vil begrænse brugen af motivationsfremmende foranstaltninger. De afviste irakiske asylansøgers situation i Danmark i dag illustrerer behovet for ikke blot at overholde den internationale aftale om ikke at tvangshjemsende til uvished, men også at begrænse brugen af motivationsfremmende foranstaltninger.

UNHCR's aktuelle anbefalinger for alle andre dele af Irak end de tre nordlige kurdiske provinser er, at man ikke tvangshjemsender dertil, og at man hverken bruger positive eller negative motivationsfremmende foranstaltninger over for de afviste asylansøgere, men i stedet yder de afviste asylansøgere en form for midlertidig beskyttelse.

Kl. 13.50

Det andet element i forslaget handler om behovet for en udvidelse af den gældende 18-måneders-regel. Det er sandsynligt, at en større gruppe af de over 1.600 afviste asylansøgere gerne ville medvirke aktivt til egen hjemsendelse, hvis bare to vilkår var opfyldt.

Det ene er, at hjemsendelse først kan effektueres, når der foreligger en hjemsendelsesaftale med det pågældende lands regering, eller når en neutral part som UNHCR vurderer, at forholdene i hjemlandet tillader det.

Det andet er, at de vil kunne få en midlertidig opholdstilladelse, når de aktivt medvirker til egen hjemsendelse ved at belyse deres egen sag i de første 18 måneder. Det er gode forslag, som enhver borgerlig, anstændig regering, såmænd også en socialdemokratisk, anstændig regering, burde kunne gennemføre.

Alligevel må jeg jo undre mig over, at det alene er medforlagsstillerne, som har givet dette forslag opbakning ved debatten her i dag. Jeg synes, det er skuffende, at hverken VK eller for den sags skyld vores venner hos Socialdemokraterne har kunnet give opbakning. At Dansk Fol-